

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 127. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118381088/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Siden af hende, da Stien kun var fodbred og Skraaningen stejl. I Bevidsthed herom gik hun ogsaa roligere.

— Minna! kaldte jeg, sagte og frygtsomt.

Hun syntes ikke at høre det.

— Kunde De ikke finde min Skygge? forsøgte jeg at spøge, — siden De pludselig løber fra mig. Se blot tilbage, skal De se, jeg har den endnu, skønt den er bleven meget blegere, men det er Deres ogsaa.

Intet Svar.

— Er De vred paa mig?

Hun rystede paa Hovedet, men hverken standse eller såa det mindste tilbage. Dette Slags Svar havde imidlertid beroliget mig; jeg vidste ikke mer at sige, og turde heller ikke plage hende, skønt denne tavse Marsch i Hælene paa hinanden var mig rædsom pinlig. Endelig nærmede vi os det Sted, hvor den smalle Bjærgsti mellem de yderste Graner sænkede sig ned paa Engene ved Floden, kun faa Minutters Gang fra Rathen; her kunde jeg da i alt Fald faa hendes Ansigts-Udtryk at se.

Som en Hjort, der bliver bragt til Standsning, vendte hun sig nu om imod mig: